

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

LXVIII. Translatio Indulgenti Plen. pro Ecclesiis Monachorum in die S.
Benedicti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

Precibus Caroli Regis concessa fuit prædicta Indulgentia visitantibus Parochialem Ecclesiam.

Item Indulgentiam quo Missæ omnes conferuntur die veluti celebratae in altari privilegiato.

Aliæ preces Caroli Regis.

Extenduntur Indulgentia, & Indulgentiam ad alia regna, & dominia in perpetuum.

Clausulæ.

nobilem virum Gasparem de Gusman Haro Marchionem de Carpio, pro eodem Carolo Rege apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratorem super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianifidelibus in Regnis Hispaniarum degentibus, vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communionem refectis, qui Parochialem suam respective Ecclesiam die Commemorationis defunctorum a primis vespers usque ad occasum solis ejusdem diei inclusive annis singulis devote visitavissent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, quam animabus fidelium defunctorum, quæ Deo in charitate, conjunctæ ab hac luce migravissent, per modum suffragii applicare possent, misericorditer in Domino concessimus. Præterea, ut omnes, & singulæ Missæ, quæ eodem die Commemorationis defunctorum per quoscumque Sacerdotes, tam sæculares, quam cujusvis Ordinis, Congregationis, vel Instituti Regulares, in prædictis Hispaniarum Regnis ad quæcumque Altaria celebrarentur, animabus fidelium defunctorum, pro quibus celebrata fuissent, perinde suffragarentur, ac si ad Altaria Privilegio Apostolico pro animabus defunctorum decorata celebrata fuissent, auctoritate Apostolica indulsumus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die decima quinta Martii proxime præteriti expeditis literis, quas ad decennium tantum valere volumus, & quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut pro parte memorati Caroli Regis Nobis per prædictum Gasparem Marchionem ejus Oratorem nuper expositum fuit, idem Carolus pro eximia sua pietate literas nostras prædictas ad reliqua omnia sua Regna, status, ditiones, & dominia ampliari, ac in perpetuum extendi plurimum desideret: Nos religionum ejusdem Caroli Regis desiderium hujusmodi luculentiori, atque largiori paternæ nostræ Charitatis benignitate quantum Nobis ex alto conceditur, prosequi, enixisque illius precibus Nobis super hoc per eundem Gasparem Marchionem devota humilitate porrectis favorabiliter annuere cupientes, Indulgentiam plenariam, & indultum, aliasque gratias a Nobis per literas nostras prædictas pro Regnis Hispaniarum ad decennium tantum concessa, ut præfertur, ipsasque literas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis, ad reliqua omnia, & singula Regna, status, ditiones, & dominia dicti Caroli Regis, servata tamen in reliquis earundem literarum forma, & dispositione, auctoritate prædicta tenore præsentium extendimus, & ampliamus; ipsasque literas sic extensas, & ampliatas perpetuis futuris temporibus valere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia suffragari debere decernimus, & declaramus.

§. 3. Non obstantibus nostræ de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XX. Septembris MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Permittitur; ut translato Festo S. Benedicti, transferatur etiam Indulgentia Plenaria eo die concessa visitantibus aliquam sui Ordinis Ecclesiam.

Eam Indulgentiam concessit Clemens X. Constir. quæ incip. Commisit Nobis. ut supr. Tom. VI. pag. 378.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM dudum fel. rec. Clemens Papa X. prædecessor noster omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra communionem refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quoruncumque Monasteriorum tam Monachorum, quam Monialium Regulam Sancti Benedicti profitentium eatenus erectis, & in posterum quodcumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus, die festo ejusdem Sancti Benedicti a primis vespers usque ad occasum solis diei hujusmodi annis singulis devote visitavisset, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concesserit, prout in ipsius Clementis prædecessoris literis, desuper in simili forma Brevis die decima nona Decembris 1671. expeditis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluit, uberius continetur. Et sicut pro parte dilectorum filiorum Procuratorum Generalium Castrensis, & Hispaniæ Congregationum Ordinis Sancti Benedicti, Nobis nuper expositum fuit, mobilitatem festivitatis Paschatis Resurrectionis Dominica festum ejusdem Sancti Benedicti interdum in hebdomadam majorem incidat, eaque de causa in alium diem transferatur, ac propterea dicti Procuratores Generales opportune super hoc a Nobis, provideri, & ut infra indulgeri plurimum desideret: Nos eorumdem Procuratorum generalium votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum in præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut quodcumque memoratum festum Sancti Benedicti ex causa prænarata ad aliam diem transferatur, Christianifideles prædicti qui aliquam ex Ecclesiis supradictis eo die, ad quem translatio hujusmodi facta fuerit, devote pariter visitaverint, cæteraque omnia in literis præfatis præscripta adimpleverint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem a præfato Clemente prædecessore, sicut præmittitur, concessam consequantur in omnibus & per omnia, perinde ac si præmissa omnia in ipso festo non translato adimplevissent, auctoritate Apostolica tenore præsentium in perpetuum concedimus, & indulgemus.

§. 1. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostræ de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 2. Volumus autem, ut earundem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides

LXVIII.

Dat. 26. Sept. 1679. An. 3.

AClemens X. concessa fuit illa Indulgentia plenaria in festo S. Benedicti.

Causa translationis prædictæ Indulgentiæ.

Preces Procuratorum Generalium.

Transferuntur Indulgentia ad quemcumque diem, quo celebrabitur festum S. Benedicti.

Clausulæ.

ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsi præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVI. Sept. MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

LXIX.

Confirmatur Protestatio Fratrum Minorum de Observantia circa Regulæ executionem, & nonnullæ declarationes, ac Ordinationes motu proprio adduntur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 10. Nov. 1679. An. 4.

Exordium.

Solicitude pastoralis officii quo Catholica Ecclesiæ per universum Orbem diffusæ regimini divina dispositione præsidemus, nos urget, atque impellit, ut Religiosorum Virorum Ordines ad Omnipotentis Dei Gloriam, & Animarum salutem sapienti pietate ab hac S. Sede institutos, magnisque in Ecclesiæ Dei meritis fulgentes, in sanctis, ac primævis eorum Institutis confovere, & conservare, ac a noxiis, quæ primigeniæ religiositatis Spiritum, atque rigorem extinguere, & relaxare possent, tueri, & præmunire, felicibusque illorum in via Mandatorum Dñi progressibus consulere, quantum nobis ex alto conceditur, studeamus.

Dicta protestatio pluries emissæ est in Capitulis Generalibus, & ultimo in Vallisoletano.

§. 1. Cum itaque (sicut accepimus) in pluribus Capitulis generalibus Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, & novissime in Vallisoletano, quod anno 1670. celebratum fuit, unanimi omnium Fratrum vocalium consensu declaratum, & protestatum fuerit, in nullo Regulæ eorundem Fratrum Minorum præcepto eatenus cum Fratribus Minoribus de corpore observantiæ, sive Observantibus, sive Reformati, sive Discalceati, sive Recollecti dicantur, dispensatum fuisse, nec ipsum observantiæ corpus ullam unquam admisisse, vel admittere dispensationem in Regula, sed potius velle pro viribus, Domini favente auxilio, illam pure observare juxta Summorum Pontificum declarationes a Fratribus Observantibus, seu de Observantia in suis statutis generalibus, recapitulatis pro cismontanis anno 1663., & pro ultramontanis anno 1621. ac a Reformati, Discalceatis, & Recollectis in suis particularibus Constitutionibus respective admittas, & receptas.

Confirmatio hujus Protestationis.

§. 2. Nos pro majori hujus protestationis firmitate, & ut in Ordine præfato status, & Regula Fratrum Minorum pure observetur, singulisque Fratribus prætextus eam transgrediendi præcludatur, eandem protestationem, & declarationem supra expressam harum serie auctoritate Apostolica approbantes, & confirmantes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium declaramus, omnes, & singulos Fratres de Corpore Observantiæ dicti Ordinis teneri in conscientia observare Regulam Fratrum Minorum S. Francisci, & præcepta a fel. rec. Nicolao III., & Clemente V. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris expressa, & numerata, ad normam Constitutionum prædictarum respective, & signanter præter præcepta, quæ non ita frequenter occurrunt, & recitationem Divini Officii, teneri ad jejunia præcepta in Regula, nisi excuset necessitas; ad incedendum sine Calceamentis, hoc est absque aliquo, quod pedem cooperiat, cuiuscumque illud materiæ sit, nisi adsit vera necessitas à Prælate approbanda; ad non equitandum, nisi infirmitas, vel necessitas iudicio Superiorum probata excuset; ad vilitatem vestium juxta præ-

Declaratur, singulos teneri in conscientia ad observantiam Regulæ, & præceptorum quorum nonnulla hic referuntur.

dictas Constitutiones respective; ad non utendum pluribus vestimentis, quam illis, quæ Regula præscribit, nempe una Tunica cum caputio, & alia sine caputio, chorda, & femoralibus; nam aliud quodvis vestimentum genus ultra prædicta (excepto Mantello ab initio Religionis licito) ut indusia, seu camisiæ, sudariola, tunicellæ, & similia sunt contra Regulam, nisi adsit vera necessitas excusans a præcepto per Prælaturam approbata; ac demum teneri ad capitale præceptum Religionis Fratrum Minorum de non recipiendis denariis per se, vel per interpositam Personam. Aliarum enim rerum necessarium possunt Fratres Minores de corpore observantiæ hujusmodi habere usum, licet non dominium, denariorum autem nec dominium, nec usum; & proinde quævis contractatio pecuniæ, seu denariorum, quæ non sit pure naturalis, seu quæ sit quovis modo politica, cuiuscumque Domini sit denarii, seu pecuniæ, Fratribus Minoribus Observantibus, seu de Observantia est omnino prohibita. Ac propterea omnes, & singulas dispensationes, concessionem, & consuetudines, si quæ contra præmissa in corpore observantiæ Ordinis prædicti reperiantur, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus earumdem tenore præsentium revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino revocamus, ac revocatas, cassatas, irritas, & nullas, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuas esse, & perpetuo fore decernimus, & declaramus. Declarantes tamen pariter, quod per præmissa non prohibentur in dicto Ordine Syndici Apostolici, cum eorum usus non sit dispensatio in Regula, sed modus a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris provisos pro puriori illius observatione, sive ejusmodi Syndici assumantur ad præscriptum Constitutionum Nicolai III., & Clementis V. Prædecessorum præfatorum, sive secundum dispositionem Constitutionum rec. me. Martini IV. & Martini V., ac Pauli IV. prædecessorum pariter nostrorum, prout illorum usus in singulis Familiis, Congregationibus, Reformationibus, aut Provinciis Ordinis prædicti respective fuerit receptus.

Dispensationes, & consuetudines in contrarium tolluntur.

Ufus tamen Syndici Apostolici non censetur Regulæ contractus.

§. 3. Ut autem in ingressu Religionis unufquique de obligationibus, quas assumere vult, plene informetur, statuimus, ut nullus recipiatur ad habitum regularem in eodem ordine, nisi prius plene informatus sit de prædictis præceptis Regulæ obligantibus in conscientia, & prævia hac noticia, velit probationem subire, nec quicquam admittatur ad professionem regularem, nisi prius examinatus sit de intellectu Regulæ, & præceptorum ejus juxta prædicta, & deinde immediate ante illam coram tota Communitate fiat ei protestatio, quod ad observantiam Regulæ cum omnibus ejus præceptis, tunc enumerandis, & exprimentis, obligetur in professione, eamque protestationem admittat, & sub ea professionem faciat.

Observanda in receptione ad habitum, & professionem.

§. 4. Quia vero efficacius prædicta observandi medium est exemplum Prælatorum, sive Superiorum, ideo statuimus pariter, neminem eligi posse in Prælaturam, sive Superiorem in ordine prædicto, qui vitam Communem observantiæ non sequatur, hoc est, qui frequenter equitet, seu infirmitatem, qua ab obligatione pedibus incedendi excusetur, habeat, qui Indusis, seu Camisiis, aut lineis utatur apud se, vel in lecto, qui calceatus incedat, qui Jejunia Ecclesiæ, & Regulæ non observet, qui aliquando visus sit contractare pecunias, nisi jam per triennium saltem emendatus sit, qui notabiliter defectuosus sit in assistendo Communitati Chori, Refectorii, & aliis, prout sibi in Constitutionibus præscribitur. Porro electio illius, qui in omnibus præmissis vitam communem non sequatur, irritanda ut a

Qui eligi nequeant in Superiores.

Electio aliter facta quomodo reprobanda.

Prælate,